

החל מרחלת על כל העולם

הר דוקטור יגיל

לא יכול להזמין חברים



גדי יגיל, מייק קם ויוסף מילוא ביטה שיין, דאנקה שיין

הניצב שם על מישמתו כדי לעזור לסגל הרוקטורים למיניהם, בריגעי שיכחה. נותן הארון רובינשטיין רק ארוחות, למרות שהוא מאורמאור מחבב אותה.

לגדי אין הרבה טקסט לשנון. הוא משחק את הבובה שבמחזה. בוכת עץ. אך גם היתר לא צריכים לדאוג. בחזית הבימה מכוסה בכיפה סקנה, הבולטת אך מעט מהריצפה, עומד הלחשן,

יא, הר דוקטור, גנין, הר דוקטור, ביטה שיין, הר דוקטור, דאנקה-שיין, הר דוקטור. רוצים גם אתם? אין בעיות, הצטרפו לחבר שחקני הפולקס-תיאטר בווינה, אחד התיאטרונים הנודעים בעולם. כל שחקן קבוע בלהקה נושא תואר כזה לפחות, כולם חוץ מהר יגיל (גדי), ופרויליין קם (אצלנו קוראים לה סתם מייק).

הר יגיל ופרויליין קם שהים בווינה לרגל העלאת המחזה גטו של יהושע סובול, עליידי התיאטרון שם, בבימוי של הר דוקטור פאפו, הנקרא אצלנו ואצלם גם יוסף מילוא.

פאפו גייס קצת סיוע בניקורו האחרון בארץ. כשהגיעו היגילים לווינה, הודיעו להם שהכינו דירה מרווחת ומתאימה גם לשני בניהם הצעירים (הגדול נשאר בארץ). לא הרחק מגן-החיות ומארמון שיינברון הנודע. לאחר שיצאו ממרכז העיר עם המלווה ונסעו משהו כמו מתל-אביב לחדרה, הגיעו לדירה, והמארחים התפארו במירפסת הנהדרת המקיפה אותה. המירפסת באמת משגעת, אך כדי לצאת אליה צריך שלוש שכבות של בגדים ומעיל-פרווה כבד. הטמפרטורה בה כסביבות 20- ביום יפה.

ואפרופו קור: כשרצתה בילהה יגיל לקחת את הגדי הקטן לגן-הילדים בוקר אחד, לא התחשק לו לקטנצ'יק כליכך. בילהה הפעילה תותחים כבדים: אם אתה לא הולך, אלוהים יתן לך עונשו! דן לא התרשם ומשך בכתפיו: כאן אלוהים לא מעניש, הוא קפוא!

כבר יותר מחודש שנערכות שם החזרות, ובערך במחצית אפריל יתחילו להריצו לתקופה קבועה מראש. החזרות, כמו השחקנים, מכופי תרות ומסודרות, מתחילים בדיוק ב10 לפני הצהריים ומסיימים בדיוק ב2 אחרי הצהריים. האווירה נשברת רק עליידי המאפיה הישראלית העליזה, שאינה יכולה לפעול באווירה הצוננת כליכך.

פעם היו זוג זמרים יפיתאר ומצליחים. לה היה קול של זמיר ועיני-שקדים (כאלה יש לה עד היום), וגם לו לא היה חסר מאומה. הם היו מתרצצים בארץ ובעולם, וכוכשים את לב שומעיהם.

הכל היה נהדר, עד שעבר חתול שחור ביניהם, ודרכיהם נפרדו. אני מדברת, כמובן, על אבי ואסתר עופרים.

הוא הלך בדרך-החתנים אל הסמים, עבר שיבעת מדורי גיהנום ויצא מזה ככוח-רצון חזק. לא מזמן התחתן שוב, עם גרמניה, הצעירה ממנו בהרבה-הריכה שנים, ולפני כמה חודשים נולד לזוג תינוק חמוד ואדום-לחיים.

אבי עופרים ניסה בכל כוחו לשקם את עצמו. הוא אפילו בא לארץ עם אשתו ובנו, כשהוא נושא בכליו תקליט חדש שלו. הוא מאורמאור רצה להוציא את התקליט בארץ, אבל לא הלך לו. הביקורות כתבו אז שזו מוסיקה של התחנה המרכזית, והתקליט נגנז. היום, מספרים לי חבריי בגרמניה, מצבו



אסתר ואבי עופרים (אז) מוסיקה של התחנה המרכזית

הכספי של אבי עופרים הוא בתחתית המדרגה. ובשבילו תחתית המדרגה הוא מצב שבו אינו יכול להזמין את האנשים, שהוא אוהב, לאכול בחברתם במיסעדות. לעומתו השכילה אסתר עופרים-דיכשטאט

רק מיסעדות

שני קילוגרמים ממישקלה. ולמה הסיפור על ריבקה? כי למלי, למשל, נותן הארון רובינשטיין רק ארוחות, למרות שהוא מאורמאור מחבב אותה.

כשאינו עסוק בריגולים, אוהב השפיון שלי, בין השאר, לאכול. אבל לא סתם לאכול, אלא רק במיסעדות-יוקרה, ובכל פעם במיסעדה אחרת. בין מנה למנה הוא גם מספיק להרים את הראש ולראות מי היושבים והמשמנים סביבו. השבוע סיפר לי שכבר כמה וכמה פעמים, במיסעדות שונות, הבחין בגבר קשיש, היושב עם אשה הצעירה ממנו בכמה שנים. הם תמיד באים ביחד, מובלים במכוניתו המפוארת של הקשיש, הנהוגה בידי נהג, כמובן.

שפיוני היקר לא יכול היה לבלוע את האוכל, עד שלא בירר למעני מי הזוג המזון. התברר שהוא אהרון רובינשטיין, המוכר יותר היום בגלל היותו אביו של אמנון רובינשטיין, שרהתיקשורת. אבל רובינשטיין הזקן הוא גם אישיות בזכות עצמו, והוא אחד הקבלנים היותר-גדולים והיותר-עשירים בארץ.

האשה שאיתו היא מלי ליברך, שעברה פעם ככארמנית במיסעדה בקומה האחרונה של בית-אמריקה בתל-אביב, ואחריכך ניהלה את המיסעדה של קלאב אי שששרף. מלי היתה נשואה פעם למימון, שהוא בעל חברת-מנופים גדולה. מאז שהתגרשה, היא מתגוררת בדירה צנועה בדרום-תל-אביב, ברחוב יהודה הלוי פינת נחלת-בנימין.

רובינשטיין הזקן ידוע כאחד שלא מחלק את כספיו לכל הכיוונים, וזה בלשון המעטה. היחידה שהצליחה להוציא ממנו משהו היתה רבקה, אשתו השנייה. הוא התחתן איתה אחרי שהתאלמן מאשתו הראשונה, אם ילדיו. אחרי הגירושין הצליחה ריבקה להישאר בפנטהאון המפואר, בעוד שהוא עבר לגור בשדרות-החן, בדירה יותר צנועה.

לריבקה היה מינהג קבוע: בכל חודשיים היתה מגיעה לבית פרומר באשקלון, מכון ידוע להרויטי עשירים. היא היתה באה, משתכנת בחדר קבוע, מביאה איתה טלוויזיה קטנה ניידת. היא היתה עוזבת את המקום רק אחרי שהורידה

להשקיע את כספה, והיא עדיין ממשיכה לעשות חיל.

בימים אלה סיימה להופיע כזמרת במחזה גטו בגרמניה, אחרי חצי שנה של הצלחה גדולה. ההצגה לא ירדה, לה פשוט נמאס. אסתר ארזה את עצמה ונסעה בחזרה לניר-יוקרה, מקום-מושב בוזמ האחרון. שם היא חיה ביחד עם בעלה החדש, הצעיר ממנה בכמה שנים טובות, הנושא תואר-אצולה גרמני, ועם בנה הצעיר, שהוא בערך באותו הגיל כמו בנו של אבי עופרים.

אסתר הוציאה לאימוזן תקליט חדש ביחד עם סיטר צ'אדק, הבימאי של ההצגה גטו, שהוא גם ידיד מאוד טוב שלה, ואחרי שהשניים חלמו זה זמן רב להוציא תקליט ביחד, הצליחו סוף-סוף להגשים את חלומם.



לא למכונת אמת

בנימין, בעלה של גלית צוקר, הרוגמנית הידועה יותר כנערת-הטמפונים, הכריז בתביעת גירושין שהגיש נגד אשתו לבית-המשפט כי הוא יהיה מוכן לסלוח לה ולנסות להגיע לשלוש-בית, אם חלד גלית להיכרס במכונת-אמת ושם יתברר שהיא לא בגדה בו עם שום גבר אחר. מכונת-אמת זה לא כלי מדעי כזה. גם שמועות לא, אני, למשל, שמעתי מחברותיי הרוגמניות שדני זיתוני, שעבר כבר חלק גדול של דוגמניות-הצמרת של ישראל, התרועע גם עם גלית צוקר.



אהרון רובינשטיין בלי כסף